DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Vol. V.] Saturdag den 15den February, 1817. [No. 7.

ZYNER Majesteit's brik Daphné, over eenige dagen naar Puerto Cabello en La Guayra vertrekkende, zal onder convooi nemen de vaartuigen die derwaards gedestineerd zyn.— Die zich daarvan bedienen wil addresseere zich by den Heer Luit Kol. F. Coertzen, kommanderende voormelde brik.

Curaçao, 13den Feb. 1817.

Gouvernement's Secretary, 12den Feb 1817

HIERBY wordt kennis gegeven dat ter Gouvernement's Secretary een Brieven Zak zal worden opgemaakt, om met de Hollandsche schip genaamd De Lieve Moer, van hier naar Amsterdam verzonden te worden, en dat dezelve op Dinsdag den 18den dezer om twee uuren des namiddags zal gesloten worden.

De Secretaris van Zyne Excellentie den Gouverneur Generaal, W. PRINCE.

Fiscaals's Kantoor, 15den February, 1817.

DE ondergetekende als daar toe door den Weledelen Achtbaren Raad behoorlyk gequalificeerd, doet by deze alle Broodbakkers te kennen geven, en ordonneeren, dat de Brooden voor deze en volgende week te bakken het gewigt moeten houden als—

De Fransche Broden 12. en

De Ronde Broden 13 oncen,

Op poene als by publicatie is gestatueerd.

Per order van den Raad Fiscaal.

P. HOCHE Eerste Klerk.

DEN ondergeteekende, kapitein van het brik schip De Industrie, verzoekt en waarschouwt ieder, om niets aan de Equipage van gemelde brik te crediteeren, zullende niets betaald worden door

EBERH. HILLERS.

Curaçao, 13den Feb. 1817.

PUBLIEKE VERKOOPING

DE ondergetekenden in qualiteit als Testamentaire Executeurs over den Boedel en nalatenschap van wylen Gabriel van Aron Pinedo alhier overleden zullen op Maandag den 17den February aanstaande, by publicke opveiling doen verkopen, een Plantagie genaamd Vergenoeging (alias) Jan Jongbloed met deszelfs Gebouwen en Inventaris van Slaven en Beestialen &c. gelegen in de boven kwartier dezes Eilands als mede een party Huis Slaven, Goud, Zilverwerk, Juweelen, Meubilen, Huiscieraaden &c. &c.

De Wed: van GABRIEL van ARON PINEDO,
ARON PINEDO.
ABRAHAM de MARCHENA.

Curaçao 31sten January 1817.

G. G. VAN PADDENBURGH Onderwyzer, door Zyne Excellentie den Gouverneur Generaal van Curaçao en onderhorige Eilanden &c. &c. benoemd zynde tot beëedigd Translateur in de Fransche Engelsche en Hoogduitsche talen, beveelt zich byzonder in de gunst en aanbeveeling van ieder burger en vreemdeling in deze Kolonie.

Curaçao, den 8sten Feb. 1817.

G. G. VAN PADDENBURGH, Instructor, being appointed by His Excellency the Governor General of Curaçao and adjacent Islands, &c. &c. as Sworn Translator in the French, English and German languages, recommends himself specially to the favor and recommendation of every Inhabitant and Stranger in this Colony.

Curaçao, 8th Feb. 1817.

For Sale at the Printing-Office.

Tariffs—Blank Price Currents.—ditto Bills of Exchange.—ditto of Sale—ditto Lading—and Blank Cards.

HAYTI.

CORRESPONDENTIE.

(Vervolg van onze laatste.)

Port-au-Prince, den 30sten October, 1816.

Generaal—Wy hebben op den 27sten den brief die gy ons de eer gedaan hebt ons op den 25sten dezer te schryven ontvangen.

Frankryk en St. Domingo hebben beide verscheide schokken uitgestaan, en de verschillende partyen die elkanderen opgevolgd hebben, en dan een overwinnaars, en namaals weder overwonnen waren, hebben gelyk gemeenlyk in alle binnenlandsche oorlogen geschied, wraak en wederwraak, even laakbaar aan beide zyden geoeffend; dan, na dat de wederkomst van Z. M. alle deze ongeregeldheden had doen ophouden, heeft gene hunner bedagt, aan den koning, de ongelyken en onrechtvaardigheden dier party welke hy te bestryden had te laste te leggen, en zig daaruit een reden te maken, om zyn koninglyk gezach en voorrechten niet te erkennen. In tegendeel, door ondervinding wys geworden, was een ieder overtuigd, dat niets dan de terugkomst ener wettige vorst, de geweldige onrusten en onzekerheden, die Frankryk gedurende 25 jaaren in zulk eene rampzalige staat gedompeld hadden, kon doen eindigen. Al het geen ten behoeve van de ene party tegens den andere verrigt geworden was, hunne wetten, instellingen, en al het overige, is gebleven als of zy nimmer bestaan hadden, dewyl het slegts behoedmiddelen waren, die de ene party nodig achtede tegens den andere te moeten nemen, en dat zodra het souverein en wettig gezag het uitvoeren haarer rechten weder aanvaard had, zodanige behoedmiddelen, of als het ware maatregelen tot verdediging door de verschillende partyen genomen, onnuttig wierden. Hunne wetten waaren door de daad zelve vernietigd, en er is ook niets van in stand gebleven, dan het geen den koning in zyn wysheid raadzaam geoordeeld heeft te moeten behouden. Alles heeft opgehouden verpligtend te zyn, zelfs voor die geene die dezelven gezworen hadden, dewyl de uitwerking met haar oorzaak op moest houden. Die wetten en instellingen in stand te houden, zoude de inwendige onlusten eeuwig hebben doen voortduuren, en als een vyandlykheid na de vrede gepleegd, gekenmerkt gaan.

Z. M. heeft nogtans wel gevoelt, dat een revolutie van 25 jaaren, de zeeden, Gewoontens, ja zelfs de denkenswyze van het volk veranderd had, dienvolgens heeft hy al wat mogelyk was gewettigt; en voor het overige heeft hy ons zodanige wetten als best met onze nieuw aangenoomen eigenaart overeenkomen gegeven, en daar door de rust onzer huisgezinnen hersteld.

De zelfde bekommering heeft den koning ook voor St. Domingo gevoelt, onze voorige brieven generaal hebben u dit reeds aangekondigd, doch Z. M. kan niet meer doen, dan het geen hy billyk en nuttig vind voor zyn volk, waaromtrent hy haar driften niet mag raadplegen, maar naar de behoeftens die zy hebben moet te werk gaan, dit zal ook zyn gids zyn voor het geen hy voor dit land wil doen, gelyk dezelve hem tot rigtsnoer in Frankryk heeft gediend.

Als een reden om s'konings weldaden te verwerpen, en de noodzakelykheid zyner koninglyke goedkeuring, (zonder dewelke, al het geen gyl. in voorregten, aanzien, rykdommen en waardigheden, door de revolutie verkregen hebben, eeuwig ontleend zal blyven) te versmaden, brengt gy een acte te voren, die alleen genoeg zoude zyn, om aan den koning te bewyzen, dat hy u niet aan u zelven kan overlaten, vermits dus doende, gy steeds in het verschrikkelyk afgrond, waarin een grote onvoorzigtigheid u gedompeld heeft zoude blyven.

Wanneer men in koele bloede en zonder drift, de eerste bladzyden dier acte, welke den grondslag uwer wetten uitmaakt doorleest, dan word men weldra gewaar, dat denzelve het zaad uwer eige ondergang in zig bevat. Om u deze waarheid te bewyzen, zal het slegts nodig zyn de volgende drie artikelen aantehalen.

"Art. 38.—Het zal aan geen blanke (zonder uitzondering van natie) geoorloofd zyn, in de hoedanigheid van meester of eigenaar, zyn voeten op dit grondgebied te zetten.

"39.—Alle blanken, gedeelte der armee uitmakende, zy die civile ampten bekleden, en alle die by het afkondigen der constitutie van den 27sten December 1807 in de republiek reeds toegelaten waren, worden als Haytiaanen erkend, dog geen anderen zullen voortaan en na het publiceeren dezes, dezelfde voorrechten mogen eisschen, noch om tot enig ampt besteed te worden, het recht van Burger te genieten, ofte om enige eigendommen in de Republiek aantekopen.

44.—Alle Afrikaanen, Indiaanen en hunnen afkomelingen, het zy dat dezelven in de koloniën, ofte in vreemde landen geboren zyn, die zig in deze Republiek ter woon komen begeren, zullen als Haytiaanen erkend worden, doch zullen het Burgerrecht niet eerder genieten, dan na een jaar in denzelve geresideert te hebben."

Door deze artikelen, vernieuwd gy, op een vry stelliger manier dan enige andere ordonnantie ooit te voren gedaan heeft, het verschil [illegible] koleuren, die de Philantropie of menschenliefde zedert een [illegible] vlytigd heeft te doen verdwynen. Gy pleegt er een vyandlykheid mede tegens Europa, ja scheid u van haar af—en geeft haar het recht, om by wyze van represailles of schaverhaling, de goederen van alle die by u den naam van Haytiaanen voeren te confiskeren, en hun van het erfregt en de politieke voorrechten welke zy thans zonder onderscheid volledig genieten, te beroven.

Door een wonderlykheid, waarvan geen voorbeeld dan in de geschiedenissen der revolutien te vinden is, na 25 jaren een tegenovergestelde beginzel verdedigd te hebben, bepaald zig uw eerste acte, uw grond wet tot een verschil, die gy ten koste uwer bloed hebt willen vernietigen.

Byaldien Europa u door uwe eige wetten moest beoordeelen, zy zoude verre zyn van aan uw gouvernement die wellevendheid toeteschryven, waarvan wy de ondervinding gehad hebben, en ons een plicht maken rapport te zullen doen.

Gy staat inderdaad alle beschaafde volkeren af, om aan de ene kant de Barbaarsche mogendheden, op welkers fnuiking gansch Europa thans aandringt, en vervolgens die natien by de welken het woord *beschaving* nog onbekend is, uitsluitelyk, en als de enige bekwaam om met u in maatschappy te leven, aantenemen. Wanneer de peilanthropisten of menschenvrienden, die onder de prescriptie welke gy tegens de koleur uitgesproken hebt mede begrepen zyn, zig nochtans wegens de represailles die Europa moog goedvinden te gebruiken zouden willen beklagen, zal men hun onbeschroomd met uw constitutie kunnen antwoorden. Want de beginzel door uzelven daar gesteld zynde, zo hebt gy geen reden om te kunnen klagen.

Dit is evenwel het gene gy begeert dat den koning erkennen zal—Dan, kan hy het zonder het geen hy aan zig zelven, aan zyn volk, aan de overige mogendheden, ja aan uw eige belangen verschuldigd is te kort te doen toestemmen?

Wy herhalen het, s'konings voornemen zyn, voor dit land al dat gene het welke met de waardigheid zyner kroon, en de belangen van zyn volk bestaanbaar is te doen; hy begeert niets anders, dan het geluk der tegenwoordige inwoneren van St. Domingo op een bondige manier vast te stellen; wy hebben u reeds verzogt, ons de middelen waardoor dat geluk bestendig kan blyven, aan de hand te geven,

en wy herhalen hetzelve by deeze.—Oordeel dus, Generaal! uit de aanmerkingen die wy u gemaakt hebben, of door dat gene gy ons aanwyst optevolgen, Z. M. in staat zal zyn, zynen voorgenomen inzigten tot stand te brengen.

Het is u niet onbewust, dat byaldien de volkeren zekere plichten jegens hunnen souvereinen te volbrengen hebben, deezen mede onder verpligtingen jegens haaren volkeren staan. De koning kan hun noch in hunne dwalingen, noch aan hunne ongelukken overlaten, en hoe groter het gevaar is waarin zy zig gedompeld vinden, hoe meer hy zig bevlytigen moet om hun te hulp te komen. Z. M. heeft onlangs in ruimermate dan ooit enige koning gedaan heeft, aan het heelal zulk een bewys van vaderlyke bezorgdheid gegeven, die hem alle harten zo in dit land als in Frankryk, had moeten onderwerpen.

Wat ons die met Z. M. vertrouwen vereert zyn betreft, wy zyn overtuigd, dat door het te wagen uwe vorderingen zonder enige verdere bepalingen, (voornamentlyk op dit oogenblik, waarin de driften tot uwent nog zo levendig zyn) toetestaan, wy ulieden verder in het ongeluk brengen, en ons buiten de grenzen onzer magt zouden begeven.

Wy zullen de beschuldigingen die gy op nieuws Frankryk aandoet met geen wederklagt beantwoorden. Frankryk heeft ontetwyffeld gewigtige misslagen begaan, zy heeft zig voornamentlyk hoog schuldig tegens haaren koning gemaakt, en gelyk alle andere volkeren, wanneer zy in gisting zyn, hebben de Franschen grote ongeregeldheden aan den dag gelegt. Doch hare misslagen, feilen, zelf hare misdaden, zullen in de geschiedenis, achter een woud laurieren verholen blyven.

Eindelyk behaagde het God de roede die zyne voorzienigheid om ons te straffen gezonden had te verbreken. Hy heeft ons onzen koning onze wettige vorsten te rug geschonken, laat ons dus slegts aan onze pligten, en aan het herstellen onzer ongelukken denken.

Byaldien wy ongelukkiglyk noch u Generaal! noch de regering die u omringd hebben kunnen overreden, zullen wy ons ten deze niet te wyten hebben, de gematigheid, welke den koning steeds bezielt, wanneer het te doen is, om zyne kinderen, die hem door een valsche en hoog bedriegelyke redenering ontrukt zyn, in zyne armen te rug te brengen, over het hoofd gezien hebben.

Ontvang Generaal de verzekering onzer byzondere hoogachting.

De Commissarissen van den Koning,

DE ONDERGRAAF DE FONTANGES.
ESMANGART.

Fort-au-Prince den 2den Nov. 1816, het 13den jaar der onafhangklykheid.

ALEXANDER PETION, President van Haiti, aan de Commissarissen van Zyner Aller Christelyke Majesteit.

Myn Heeren—It heb den brief die ulieden my de eer hebt aangedaan op den 30sten van laatstleden te schryven ontvangen.

Het behoorde aan de negentiende eeuw, buitengemene gebeurtenissen opteleveren, en het was mede voor haar bespaard, den sluyer af te scheuren, welke de ongelukkigste en verdrukste gedeelte der menschdom, verhinderde in het groot wetboek der natuur, haare eeuwigdurende regten, en het oogmerk welke God zig by de schepping heeft voorgeschreven, te ontdekken.

De geest van overheersching, waardoor ieder party in Frankryk zig beurtelings in dit schoon land heeft doen opvolgen—heeft de Heilige Arke der onafhangkelykheid van Hayti, die uit het midden hunner onrechtvaardigheden, en verdrukking verrezen is, te weeg gebragt.

Toen wy zwoeren denzelve te zullen onderhouden, waren wy even verre te denken of te voorzien, dat zy ooit het gezag van den koning van Frankryk zoude raken, als dat deeze een dag over de Franschen zegepralen, en zekere regten tegens ons zoude doen gelden, die onze wapenen vernietigd hebben, die geheel onnuttig zyn, en door eene gezonde staatkunde en de reden afgekeurd en ingeroepen worden, en veel min noodzakelyk tot de waardigheid zyner kroon zyn, dan andere voorregten, die ongetwyffeld de dringenste beweegredenen hem hebben doen opgeven.

Wy mogen hier nog byvoegen, dat toen wy onze regten (tot dien tydstip miskend) aanvaarden, wy ons slegts met onze eige zekerheid bezigden—gelukkig van het afgryslykst juk te hebben afgeschud, wenschten wy niets vieriger dan in de rust welke de vrede aan het heelal te rug geschonken had te mogen delen! en daar de middelen die ons land opleverd, slegts in naam zouden bestaan, byaldien wy onze gronden niet bebouwden, en verder in aanmerking nemende dat wy tot het volbrengen dier werk, van niemand dan van de eendragt welke tusschen ons regeert afhangen, zo zouden wy mogelyk door een baatzugtig publiek als schuldig verklaart, doch door de rechtvaardigheid, en billykheid die onze voorrechten erkennen, mogen vrygesproken worden.

Wy zyn nooit bevreesd geweest waargenomen te worden, verre van nadelig te zyn, kon het niet dan tot onze voordeel strekken, voornamentlyk, wanneer deze waarnemingen in koele bloede en zonder drift geschiededen, dit is mogelyk de rede dat wy in een zaak van zo veel gewigt, ons zo genaakbaar betoond hebben, want wy kennen onze waarde, en weten dat wy onze maatschappelyke wetten die op den wil des volks berusten, na ene zeer rype overweeging hebben vastgesteld.

Gy schynt ons te willen uitdagen door ons het 38sten 29sten en 44sten artikel onzer wetten onder de ogen te stellen, en u van het ware punt in questie te willen verwyderen, om van een byzondere zaak tusschen ons, een algemene zaak met alle de mogendheden van Europa te maken; dit appel aan zulke verlichte gouvernementen zoude te laat komen, want zy hebben dat gene gyl. een vyandlykheid tegens hun te plegen noemd, niet in dien zelfde zin als gy opgevat.

Deze artikelen vinden zig in de acte onzer onafhangkelykheid uitgedrukt, zy staan in die welke denzelve heeft opgevolgd, als mede in de constitutie van den 27sten December 1816, en zyn breder uitgeduid geworden in het 39sten artikel der revisie, die niets anders dan het 27sten artikel van de constitutie is; zy hebben dus nimmer opgehouden in kragt te zyn, en hebben geen ander doelwit, dan onze regeringsvorm (welke geen gouvernement dan die van Frankryk, gelyk heden geschied, dewyl de anderen er niet by te kort schieten, ons kan betwisten) tot bescherming te strekken.

De andere mogendheden, hebben steeds hunne betrekkingen met ons, standvastig opgehouden, dit word ulieden bewezen, door de aanwezigheid ener aanzienlyke agent der Verenigde Staten van America by de republiek; de order in het parlement van den koning van Engeland, de dato 14den December 1808, die nimmer ingetrokken is, en de vreemde vaartuigen die in onze havens zyn, alwaar dezelven op dezelfde voet, als de onzen in hunne havens behandeld worden; gylieden zult mede een aantal Europeannen in deze stad gezien heb- [illegible] uit hoofde der prescriptie van koleur, immer het geringste leed wedervaren is.

Zyn er wederzydsche voordelen van den handel tusschen den vreemdelingen het eiland Hayti te verwagten? Deze vraag is geloof ik reeds opgelost. Is er enige onbevoegdheid in deze betrekkingen, uit hoofde dat men het recht om eigendommen te bezitten, en die van burger niet kan genieten? Het antwoord hierop zoude niet moeyelyk vallen.

Wy verlaten ons op de rechtvaardigheid onzer zaak, en de zuiverheid onzer meningen, en kunnen ons niet verbeelden, dat Europa zig tegens ons zal wapenen, om dat wy vry willen zyn, met de enigste regeringsvorm waardoor die vryheid behouden kan worden; of dat de philantropisten of menschenvrienden, die de voorwerpen onzer verwondering zyn, een gedrag zullen afkeuren, welke zy zelven ons zouden aanraden. Dan, zo uit al dit enige reden is te haalen om ons te verdelgen, dan zoude men er nog eerst toe moeten overgaan, in welke geval, wy ons in de armen van den meester van het heelal zullen werpen, en van hem nieuwe kragten om ons te verdedigen afsmeken.—Dit is ons besluit, wy hebben geen andere.

De toepassing door ulieden wegens de barbaarsche mogendheden gemaakt, vind zig door het gedrag, welke wy in den laatste oorlog tusschen Engeland en America gehouden hebben beantwoorden, waarin geen gouvernement bepaalder blyken van neutraliteit en ontzag voor het recht der volkeren gegeven heeft dan wy; ook hebben zy nimmer van enige intooming gewaagd.

Het is ene bewezen waarheid, dat men aan geen gouvernement het regt betwisten kan, om zig volgens haare eige wetten te regeren. Lodewyk den XIV. heeft door het intrekken van het edict van Nantes, Franschen uit het hart hunner Vaderland gebannen, zonder dat enige vreemde mogendheid zig daar mede bemoeyd heeft, terwyl allen min of meer, van de voordelen door deze emigratie veroorzaakt genoten hebben.

Te Japan, te China en by andere beschaafde volkeren, heeft het gouvernement uit voorzigtigheid de vreemdelingen verboden zig binnenslands te begeven, en wy zien nogtans aldaar den hoophandel opgerigt en in een bleeyende staat met die volkeren, welkers staatkundig bestaan de rust en vrede van andere volkeren niet stoort, wy zouden verscheide andere voorbeelden van dien aart, indien wy alle dezelven wilden opnoemen, kunnen aanhalen.

Op welke manier onze pogingen gedurende onze revolutie mogen beschouwd worden, zal de geschiedenis nimmer kunnen verzwygen, dat men ons opgeoffert en bedrogen heeft, en dat onze wapenen mede door enige laurieren bekroond geworden zyn.

Byaldien uwe volmagten dien uitgestrektheid niet hebben, om u te gedogen op de beginzelen die ik de eer gehad heb voortestellen te werk te gaan, of dat gy van dezelven by deze gelegenheid geen gebruik wilt maken, dan ben ik verpligt u te verwittigen, dat ik begryp geen verdere briefwisseling met ulieden over het onderwerp uwer zending te moeten houden.

Wat de gevolgen hiervan mogen zyn, zal ik my niet te verwyten hebben, de geringste gelegenheid te hebben laten ontslippen, om de rust en gelukstaat myner medeburgers te volmaken. Op dezelfde wyze, zal ik door hunne voordelen en voorrechten, zonder van de beginzelen die ik steeds gevoeld heb af te wyken, tot myn laatste adem te verdedigen, my steeds hunne achting waarkig maken.

Ontvangt myn Heeren de verzekering van myne byzondere hoogachting.

PETION.

CURACAO.

Vaartuigen in en uitgeklaart zederd onze laatste

INGEKLAARD—FEBRUARY.

8.	golet Cleantis, Diedenhoven,	Spa. Kust
	lantje Societeit, Fyns,	ditto
	—— St. Fernando, Ocanes,	ditto
	golet Forthuin, Frolyk,	Aruba
	brik Industrie, Hillers,	Bremen
	golet Hiram, Peek,	New York
11.	lantje Trebida, Aroca,	Spaansche Kust
12.	bark Vrouw Helena, Hansen,	ditto
	—— Maria, Bartaloto,	St. Thomas

UITGEKLAARD—FEBRUARY.

8.	golet Paula, Levy,	Puerto Cabello
10	—— Venus, De Leon,	Aux Cayes
	—— De Goede Hoop, Naar,	Coro
11.	bark Fortuin, Penso,	ditto
	golet Montserat, Perez,	Puerto Cabello
	Laat ons Leeven, Gomez,	Martinique
12.	bark Eliza, Dewindt,	Coro
	golet Elizabeth, Meggi,	Maracaybo
	lantje St. Fernando, Ocanes,	Spa. Kust
13.	golet Nuestra Señora del Carmen, Apasteque,	Puerto Cabello
	lantje Trebida, Aroca,	Coro
	—— Societeit, Fyns,	Spaansche Kust
14.	golet Fortuin, Frolyk,	Aruba
	—— Flying Fish, Feroud,	Puerto Cabello

Zyner Majesteits brik Daphné, Kapt. Luit. F. Coertzen, kwam Woensdag ll. en deze haven, van een kruistocht binnen.

Wy zyn met de volgende publicatie van de Spaansche Kust begunstigd geworden, welke wy hierby onze Leezeren mededeelen.

Hoofd Kwartier van Barcelona den 6den January 1817.—7den.

SIMON BOLIVAR,

Opperhoofd van de Republiek, Kapitein Generaal der Armeen van Venezuela, en van Nieuw Granada, &c. &c. &c.

Aan alle de gene die deze zullen zien, doen te weten.

Naardien de macht van de Republiek van van Venezuela, zo te land als ter zee tegens de steden van Guayana, Cumana, La Guayra en Puerto Cabello moet ageren, zo hebben wy besloten dezelven te verklaren, gelyk zy verklaard worden by deze in een strenge staat van blokkade te zyn, met vrylating nochtans van alle de overige plaatsen van 't kust, hoewel het gedrag onzer vyanden, ons uit kragte van het recht van represaille bevoegd maakt, de gansche kust te blokkeren, gelyk zy die van Carthagena, en andere kusten van grote uitgestrekeheid in America, zonder zee-macht om hunne verklaring te kunnen gestand doen, gedaan hebben.

Ingevolge dit besluit, zullen alle vaartuigen zonder uitzondering van natie, welke na den tyd van veertig dagen van dato dezer, op drie mylen afstand van de gemelde havens van Guayana, Cumana, La Guayra, en Puerto Cabello genomen worden, zonder enige voorwendzel of verschoning aantenemen, als goede prys verklaard worden.

Zullende niettemin de gebruiken, wetten en gebruiken door de zee-mogendheden in diergelyke gevallen opgevolgd, stiptelyk worden geobserveerd, en alle twyfel die daaromtrent moog ontstaan, ten voordele van het aangehouden vaartuig, moeten uitgelegd worden

En op dat deze verklaaring ter kennisse van alle kooplieden, die met de Spaansche kust handel dryven mooge geraken, zal dezelve algemeen bekend gemaakt, en aan hunne Excellenties de Admiraals en Gouverneurs der naburige kolonien medegedeeld worden.

(was getekend) SIMON BOLIVAR.
J. G. PERES, *Secretaris*

Het Gedicht op de Vriendschap het geen ons was toegezonden om in de Courant van deze week te plaatzen, is tot onzen volgende uitgesteld.

UIT AMERIKAANSCHE PAPIEREN.

Er is berigt te Fayal, dat het Spaansche gouvernement in gevolge van het groot getal pryzen door de Insurgenten kapers genomen, orders heeft gezonden, naar de West Indien voor alle Spaansche vaartuigen, bestemd naar Europa, om niet aftezeilen zonder een sterk convooy, en er zyn kleine vaartuigen afgezonden, om hen te onderscheppen en te waarschouwen niet verder te gaan

Eene Spaansche brik van Havana, voor Cadix bestemd met geld (het welk aan land was gebracht) heeft eenigen tyd te Fayal gelegen, vrezende uittegaan op het berigt der Insurgenten kruizers.

Baltimore Patriot Office,
23sten December.

Belangryk Nieuws van Zuid Amerika.—Het fort van Monteblanc het welk de kings road (koningsweg) by de steden van Orizavi en Cordova bedwingt, is den 15den November door eene magt van 2,500 Spaansche koningsgezinden ingenomen, by wyze van verraad. Verscheidene aanvallen werden door het fort afgeslagen; doch twee kompagnien royalisten, hunne wapenen nederleggende, liepen in het fort onder voorwendsel van zich by de patriotten te voegen en wapenen ontvangen hebbende van de laatsten, vielen zy in de nacht op hun aan, en brachten met onderstand der troepen, het garnisoen onder.

Generaal Vittoria, de patriottische bevelhebber van de provincie, belegerde op zyn beurt de royalisten—hy heeft eene sterke blokkade voor Xalapa, Orizava en Cordova.

De royalisten zyn van Vera Cruz, 1000 man sterk, op Boquilla gerukt, het welk enkel door 75 man, bezet is, en zich waarschynelyk zal overgeven.

Het fort van Guazalooc is in den maand van October l!. aangevallen, door den generaal Teran, dewelke met verlies van 400 man afgeslagen is geworden. Wm D. Robertson Esq. was onder de dooden.

Laatste nieuws van Monte Video.—De verklaring der Verenigde Staten van Rio de la Plata, is officieel bekend gemaakt den 13den October; op den 22sten van den zelfden maand, kwam het Portugeesche esquader van Brasilie te Maldonado, bestaande uit een vier en zeventiger, twee fregatten, twee oorlogsloepen, twee gun-brikken, twee chebekken en vier koopvaardyschepen, met 500 man troepen, men gelooft echter dat het getal grooter was, om te zamen te werken met de andere afdeelingen der armée, ten einde bezit van Monte Video te nemen.

Ik ben van gevoelen, dat het voornemen van de patriotten is de Portugeesen in de stad te laten, ten einde zy naderhand als eene gemakkelyke prooi mogen vallen—daar generaal Artegas met ongeveer 20,000 man, slecht gewapend, in de nabuurschap van Monte Video zich bevind.

De bezigheden te Buenos Ayres waren byna in dien staat geschikt naar de krygszuchtige bedryven die er op til waren.

Nieuw Orleans, 27sten November, 1816.—De Venezuelaansche schooner Jupiter (welke uit is gezeild zonder haven geld te betalen, of er order toe te geven) heeft binnen een musketschot van de Baar, de Spaansche brig La Regna de los Angelos, kapt. Roca, van Campeche naar Nieuw Orleans bestemd; en de Spaansche schooner Hipolite, kapt. Marias, van Campeche en Vera Crux, eveneens naar Nieuw Orleans bestemd. Het volk der twee schepen zyn te Belise aan wal gezet, behalve de kapiteinen, die aan boord der kaper worden vastgehouden.

We have been politely favored with the following interesting document, which we publish for the information of the public.

Head-quarters, Barcelona, this 6th of January 1817.—the 7th.

SIMON BOLIVAR,
Supreme Chief of the Republic, Captain-General of the Armies of Venezuela, and of New Granada, &c. &c. &c.

To all whom these presents shall come greeting.

Whereas it becomes necessary that the forces of the Republic of Venezuela should act as well by land as by sea against the cities of Guayana, Cumana La Guayra, and Puerto Cabello, we have found it proper to declare said cities, and they are hereby declared accordingly to be in a state of strict blockade; leaving, however, free from said blockade all the other places of the coast, although the conduct of our enemies entitles us, by way of retaliation, to blockade the whole coast, the same as they did that of Carthagena and other coasts of great extent, in America, without a marine to support their declaration

In consequence of this resolution, all vessels, without exception of nation, which, after forty days from the date hereof, shall be taken within three miles from said ports of Guayna, Cumana, La Guayra, and Puerto Cabello, shall be declared good prize, without admitting any excuse or pretext whatever to the contrary.

But nevertheless the usages, laws, and customs of maritime nations shall in such cases be religiously observed, and any doubt that may arise in that respect, to be given in favor of the vessel seized.

And in order that this declaration may come to the knowledge of all merchants trading with the Spanish coast, every publicity shall be given to these presents; and besides copies shall be communicated to their Excellencies the Admirals and Governors of the neighbouring colonies.

(Signed) SIMON BOLIVAR.
J. G. PERES, *Secretary*

FROM AMERICAN PAPERS.

It was reported at Fayal that the Spanish government had, in consequence of the great number of captures by the Insurgent cruisers, sent out orders to the West Indies, for all Spanish vessels, bound to Europe, not to proceed, without a strong convoy, and small vessels had been sent out to intercept them, and warn them against proceeding.

A Spanish brig from Havana, for Cadiz, with specie, (which was landed) had been lying some time at Fayal, fearful of proceeding, on account of the Insurgent cruisers.

Baltimore Patriot Office,
December 23.

Importamt from South America.—The fort of Monteblanc, which commands the king's road near the cities of Orizavi and Cordova, was captured November 15, by a force of 2,500 Spanish royalists, by means of treachery. Several attacks were repulsed by the fort; but two companies of royalists, throwing down their arms, and rushing into the fort under pretence of joining the patriots, having arms put into their hands by the latter, in the night rose upon them, and in conjunction with the troops without, subdued the garrison.

Gen. Vittoria, the patriot commander of the province, was in his turn, besieging the royalists—he had a force blockading the cities of Xalapa, Orizava and Cordova.

The royalists were advancing from Vera Cruz, 1000 strong, upon Boquilla, which is garrisoned by only 75 men, and would probably have to surrender.

The fort of Guazalooc was attacked in the month of October last, by general Teren, who was defeated with the loss of 400 men. Wm. D. Robertson, Esq. was killed among them.

Latest from Monte Video.—The declaration of the United Provinces of Rio de la Plata, was officially declared on the 13th of October; on the 22d of the same month the Portuguese squadron from tne Brazils arrived at Maldonado, consisting of one seventy-four, two frigates, two sloops of war, two gun-brigs, two shumacs, and four merchantmen, with 500 troops, (it is however believed that the number was greater) to co-operate with the other divisions of the army, to take possession of Monte-Video.

It was supposed to be the intention of the patriots to admit the Portuguese into the city, that they might afterwards fall an easy prey—as general Artegas, with about 20,000 men, badly armed, was in the neighbourhood of Monte-Video.

Business at Buenos Ayres was nearly at a stand, owing to the warlike operations which were going on.

New Orleans, November 27.—The Venezuelian armed schooner Jupiter, (which sailed without paying pilotage, or giving an order for it,) captured within musket shot of the Bar, the Spanish brig La Regna de los Angelos, captain Roca, from Campeachy bound to New-Orleans; and Spanish schooner Hipolite, captain Marias, from Campeachy and Vera Cruz, also bound to New-Orleans. The crews of the two vessels were landed at the Balize, except the captains, who are detained on board the privateer.

In the late contest with the Algerines, the Impregnable expended 400 barrels, or 18 tons of powder; and 7000, or 100 tons of round shot, besides case, cannister, and Shrapnell shells. One 18lb. shot entered her bulwark, passed through the heart of the mainmast, and went out at the opposite side. A 44lb. shot, lodged in the ship has been slung in the boatswain's store-room, with the following words painted on it:—"This was sent by the Dey of Algiers on board His Majesty's ship Impregnable, as one of the advocates for slavery, but without effect, the 27th August, 1816."

HAYTI.

CORRESPONDENCE.

(Continued from our last.)

Port-au-Prince, the 30th of Oct. 1816.

General— We have to acknowledge the receipt on the 27th, of the letter which you have done us the honor of addressing to us on the 25th instant.

Both France and St. Domingo suffered several re-actions; and the different parties which succeeded each other during the revolution, have, as commonly is the case in civil wars, practised a degree of revenge and retaliation equally unjust on both sides. However, none of them ever imagined, after the return of H. M. when all disorder had ceased, to accuse the king of the wrongs and iniquities committed by the adverse party, or to form a title from them for not acknowledging his royal rights and authority: on the contrary, taught by experience, they all remained convinced, that nothing but a true and legitimate sovereign could put an end to the violent dissensions, and ambitious attempts, which during a space of 25 years, had immerged France, and had reduced her to that unhappy situation.

All that had been done in behalf of the one party against another, their laws, regulations and every thing remained as not passed, and were considered as measures of precaution, which each party at the time, deemed needful to adopt, to be opposed to those with whom they had to contend, but as soon as the sovereign and legitimate authority had efficiently resumed its rights, those measures of precaution, or as it were of defence of the various parties, became unnecessary. Their laws were abrogated by the deed itself, and only such part of it remained as H M in his wisdom considered useful to maintain, all the rest was no longer binding, even for those who had sworn to it, for the cause having ceased, the effects ought to cease at the same time. To keep those laws and regulations in force, would have been a perpetuation of civil dissentions, and an hostility committed in full peace.

H. M. nevertheless was sensible, that a revolution of 25 years had altered the morals, habits and even the ideas of the people. He therefore has rendered legitimate all that, which consist-

en'y could be sanctioned, and has given us laws calculated on our new character, restoring at the same time the peace and tranquillity of our families.

The same solicitude H. M felt in behalf of St. Domingo; our former letters, General, clearly announced it to you, however the king only can do what he deems just and useful for his people He is not to consult their passions, but their wants, and this is the plan which H. M. intends to pursue in his exertions for this country the same as he has done for France.

As a reason for not acknowledging H. M.'s bounties, and the importance of his royal sanction, without which every thing you have acquired by the revolution, either in rights, honors, fortune, wealth and dignities, shall for ever remain precarious, you alledge an act in your defence, which taken upon itself, would be enough to convince H. M. that he cannot abandon you to your own fate—as by so d ing, you would continue on the precipice where you are, in consequence of a great imprudence.

An unprejudiced investigation of the first pages of the act containing the foundation of your laws, will soon discover that said act bears the seed of your own destruction in it, the veracity of which the following three articles will sufficiently prove.—viz.

Art 38.

"No white person, whatever be his nation, shall be allowed to put his feet on this territory in the capacity of master or proprietor."

"39.—Are acknowledged Haytians, those whites who form a part of the army, those who fill any civil employment, and those who were already admitted in the Republic at the time of the proclamation of the constitution of the 27th of December 1816, and no other in future, and after the proclamation of this present amendm nt, shall claim the same rights to be employed, or to enjoy the rights of a citizen, or to purchase any property in the republic."

"44.—All Africans, Indians, and their progeny, whether born in the colonies or in a foreign country, who shall take up their residence in this republic, shall be acknowledged as Haytians; however, they only shall enjoy the right of citizens, after having resided one year in it."

By those articles, you, in a far more positive manner than any ordinance ever did before, re-establish the distinction, which for half a century past philanthropy has eagerly endeavoured to destroy between the colors of men. You commit an act of hostillity towards Europe, you make divorce with her, and give her a right to use retaliation by confiscating the property of all those whom you call Haytians, and to deprive them of the rights of succession, and of those political advantages which they at the present moment enjoy in an ample manner, without distinction; and after having contended during twenty five years in support of a contrary principle, your first act, your fundamental law, lays down a distinction which you would destroy at the expence of your blood.

If Europe was to form an opinion of you by your own laws, she would be far from ascribing that urbanity to your government, of which we have had a trial, and whereof it shall be our duty to make a due report, for indeed, you renounce all civilized nations, and adopt exclusively, as the only ones capable of associating with you, those barbarous powers, whose repression Europe at this moment most eagerly demands, and such other nations, amongst which the word civilization is unknown. If, therefore, the philanthropists, who are not exempted from the prescription which you have decreed against colour, should murmer at the retaliation which Europe perhaps might take upon herself to use, we will answer them with your own constitution, to demonstrate that the principle having been established by you, you can have no right to complain.

This is, however, what you desire the king to acknowledge, but can he consent to it without forgetting what he owes to himself, to the nation, to the other powers, and even to your own preservation?

We repeat, general, that the king wishes most heartily to do, in behalf of this country, whatever may be compatible with the dignity of his crown, and with the interest of his people.

H. M. has no other wish but to fix the happiness of the present inhabitants of St. Domingo on a most solid basis; we have already requested you to point out to us the means whereby that happiness can be consolidated, and we now repeat our request. Judge, therefore, general, yourself, considering the observations we have made in this letter to you, whether what you have communicated to us comes within the limits of the plan H. M. has proposed himself to pursue.

You well know, that if on the one part the people have to fulfil their duties towards their sovereigns, the latter also have some obligations to perform towards their people, that they cannot abandon them to their own chimerical ideas and misfortunes, and that the greater the danger is to which they are exposed, the more anxious they must be to relieve them from it. H. M. more than any other king ever did before, has just given a proof to the universe, of that paternal solicitude which as well in this country as in France, ought to have reconciled every heart in his behalf.

With respect to ourselves, who are honored with H. M.'s confidence, we are convinced, that by consenting without restriction to your demands, especially in the present moment, while the passions are still so high mounted amongst you, we would increase your misfortunes and at the same time would go beyond the limits of our powers.

We shall not oppose any reproaches to those which you again make on France. No doubt France committed great errors, she especially was very guilty towards her king, and in the same manner as all other nations, when in a state of commotion, has exhibited great excesses; however, all her errors, her *faults*, and her crimes, will be hidden under a forest of laurers in her history.

It, finally, has pleased God to destroy the rod which he had sent to chastise us, he has restored our king and our legitimate princes. Let us therefore only wish to do our duty, and to retrieve our misfortunes.

If we have not the happiness of convincing you, and the authorities by which, General, you are surrounded, we shall not have to reproach ourselves, of being deficient in placing in this discussion all that moderation of which the king is capable when it is necessary to bring back his children, who from principles of a false theory were torn away from him.

Accept, General, the assurance of our high consideration.

The commissioners of the king,

THE VISCOUNT OF FONTANGES.
ESMANGART.

Port-au-Prince this 2d of Nov. 1816, the 13th year of the Independence.

ALEXANDER PETION, President of Haiti, to the Commissioners of H. M C. M.

Gentlemen—I received the letter, which you have done me the honor of addressing to me, on the 20th of last month.

It belonged to the 19th century to produce extraordinary events, and it also was reserved to that age to withdraw the veil whereby the most unhappy and oppressed portion of mankind was prevented from discovering, in the great charter of nature, their irrefragable rights, and the end which God Almighty had proposed himself in the creation.

It is from the spirit of predominance, by which each party in France caused itself to be succeeded in this beautiful country, that the holy arch of the independence of Hayti arose amidst their iniquity and oppression.

When we swore to maintain that independence, we were as far from considering that it would affect the authority of the king of France, as from prognosticating that he one day would triumph over the French, and again bring forward those prerogatives, which besides having been annihilated by our armies are of no importance, and revoked by sound reason and politics, and certainly much less necessary to the dignity of his crown than many other priviledges which undoubtedly for the most powerful reasons he was induced to abandon; we also may add, that when we recovered our rights unknown till then, we exclusively occupied ourselves with our own security; and happy to have shaken off a most horrible yoke, we had no other wish but to partake of the tranquillity which peace has restored to the universe; but whereas the resources which our soil produces, would only be nominal, were they not cultivated with the sweat of our brow, and as to perform that labour we want no other aid but that which the family spirit amongst us is able to afford, we perhaps may appear guilty in the eyes of a covetous public, while a just and equitable tribunal would acquit us.

We never apprehended to be observed, because far from loosing by it, it ought to prove favorable to us, especially if those observations were made in cool blood and without passion. This is perhaps also the motive of our being so accessible in a most delicate matter, because we know our strength, and have established our social compact on the will of the nation, after the most mature and well digested reflections.

You seem to intend to give us a challenge, by alledging the 38th 39th and 44th articles of our institutions, and to remove the present question, by turning a private cause into a general one with all the powers of Europe, which appeal to such clear sighted governments, would prove very tardy, as they never viewed the matter in the same manner as you do, with respect to what you stile an hostility committed against them. The articles you mention are contained in the act of our independence, in those that have followed it, and in the constitution of the 27th of December 1816, they afterwards were explained in a more ample manner by the 39th article of the revision, in which they preserved the same sense given them by the 27th article of the constitution. They were thus always in vigor, and have no other aim but to maintain our liberty and independence, which no government can suffer from but that of France; and besides considering the relations other governments have constantly kept up with us, you will be convinced thereof by the residence of a respectable agent of the United State of America near the republic, by the order in council of the king of England of the 14th of December 1808, which never was revoked, and by the trade of foreigners with our ports, where they are admitted on the same footing as we are in theirs. You likewise will have perceived a number of Europeans keeping up their commerce in this city, without ever having experienced the effects of any prescription of color in their persons.

Does there exist a reciprocity of advantages in the commercial relations between the foreigners and the Island of Haiti? This question has, I believe, already been decided; we therefore trust in the justice of our cause, and in the purity of our intentions, and we do not believe that Europe will take up arms against us, because we wish to be free, under the only form of government whereby that freedom can be maintained, or that the philanthropists, who are an object of admiration to us, will disapprove a conduct which they would have advised us to pursue. If from all this any motives of extermination were to be adduced, it still would be necessary to recur to that desperate measure. In which case, throwing ourselves with full confidence into the arms of the Master of the universe, we should crave His protection, and to grant us the means of defending ourselves. This is our resolution, and we shall take no other.

Your assertion with respect to our affinity to the Barbarian powers is answered with our conduct during the late war between England and the United States, in which no nation has given proofs of a more exact neutrality and respect for the rights of nations than this government. Neither has it ever been the question of any repression on their part.

It is a most evident principle, that every government has an unquestionable right to be governed by its own laws. When Louis XIV. by revoking the Edict of Nantes banished Frenchmen from their own country, no foreign power interfered in the matter, but each of them more or less reaped the advantages which that emigration produced.

In Japan, China, and amongst other civilized nations, strangers are prohibited, from motives of precaution from penetrating into the interior of the country, and we nevertheless see their commerce established and in a flourishing state with such foreign nations, whose political existence does not depend on disturbing the tranquillity of others; many examples of that nature could be cited if we wished to repeat them.

Whatever be the manner in which our proceedings in the course of our revolution are looked upon, history always shall have to mention, that we were sacrificed and deceived, and that our arms also gained some laurels.

If your powers have not the necessary latitude, to allow you to proceed on the basis which I have had the honor to propose, or that you do not think proper to make use of them on the present occasion, I must inform you that I do not think I shall be permitted to correspond any longer with you on the object of your mission.

Whatever may be the result, I shall not have to reproach myself with having allowed the least opportunity to escape, whereby the peace and happiness of my countrymen could be promoted. In the same manner I always shall prove myself worthy of their confidence, in causing their rights and privileges to be respected till my last breath, without deviating from the principles I have constantly professed.

I have the honor, gentlemen, to salute you with sentiments of consideration.

PETION.

Gedrukt, en Saturdags 's Morgens uitgeven,
By WILLIAM LEE,
Drukker van Zyne Majesteit den Koning der Nederlanden.